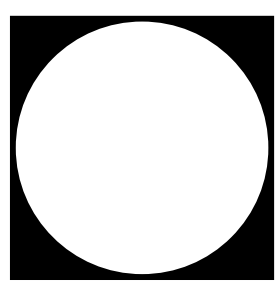
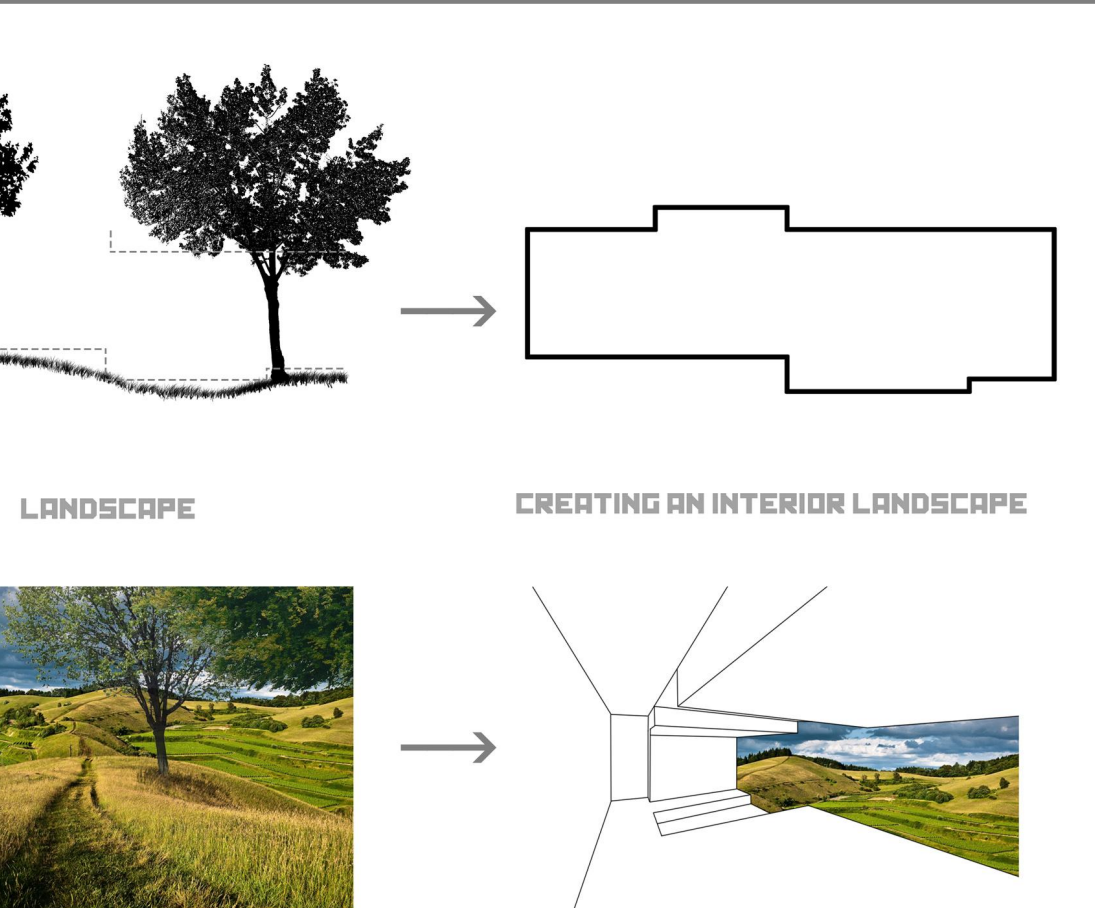
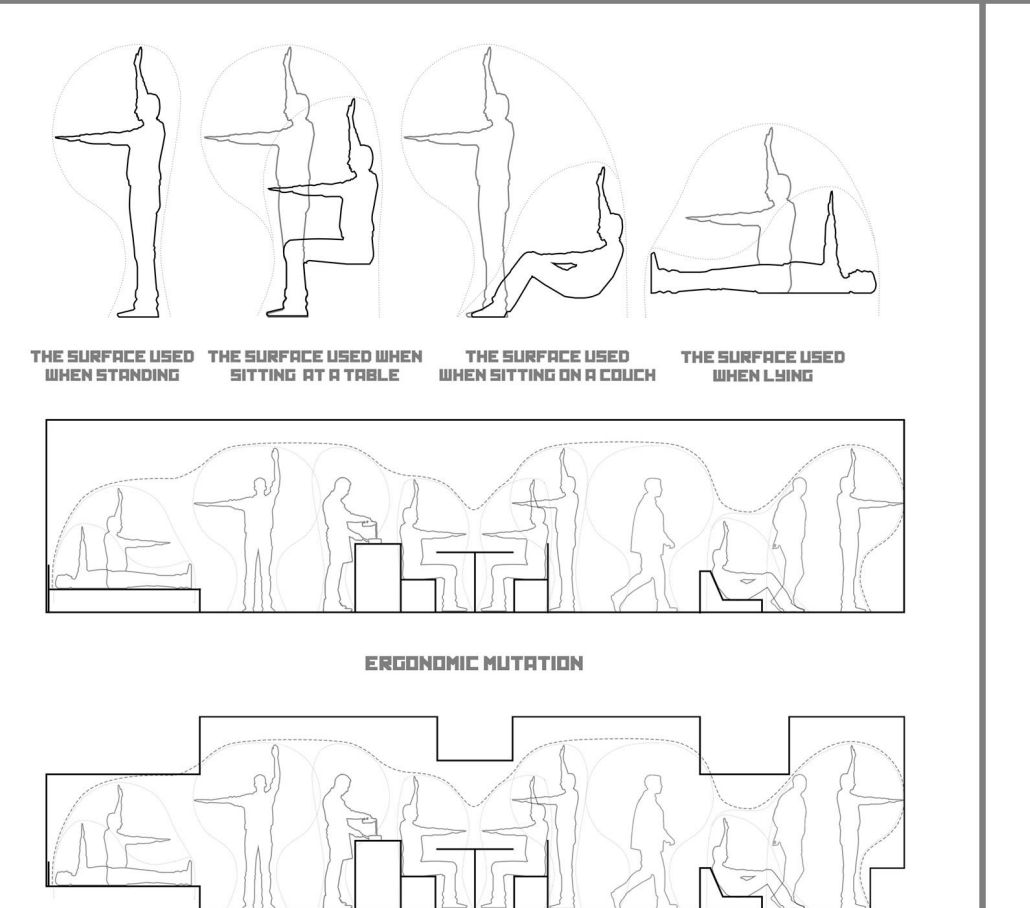
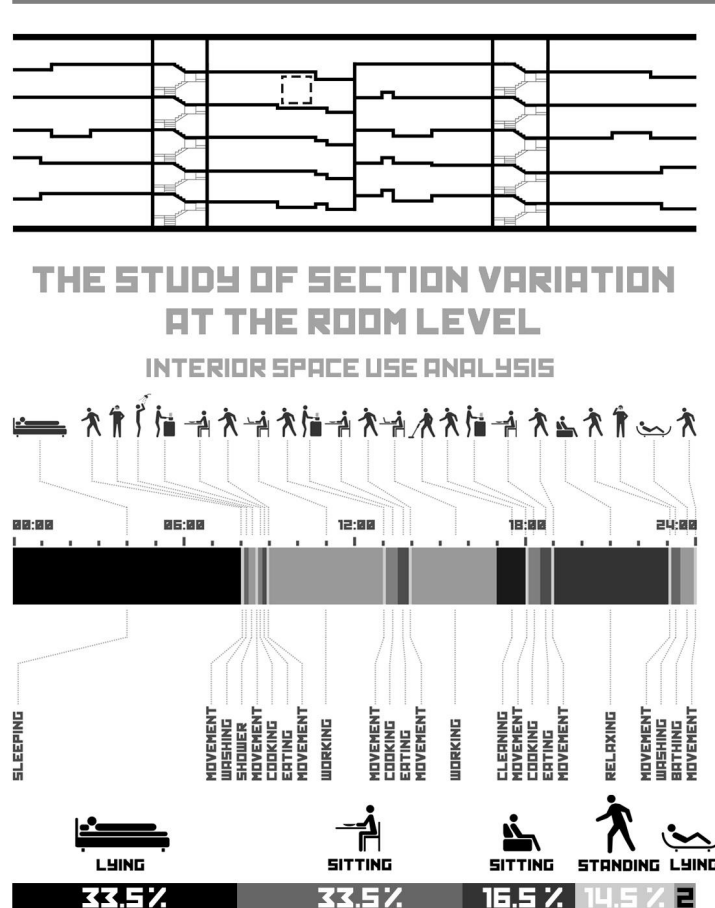
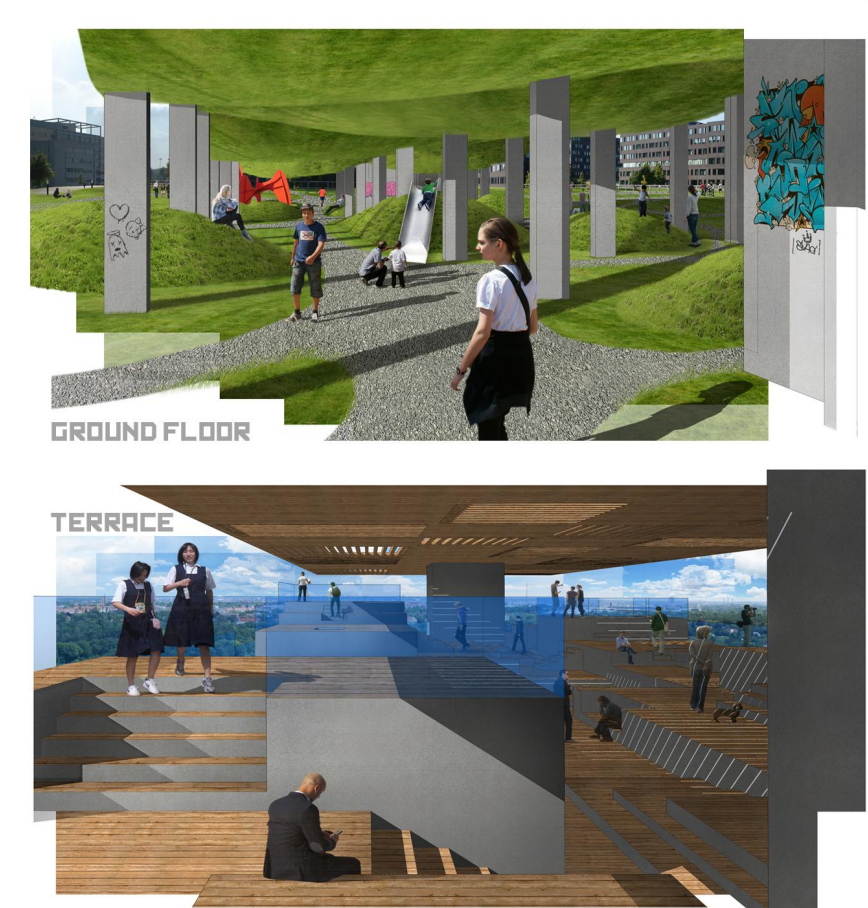
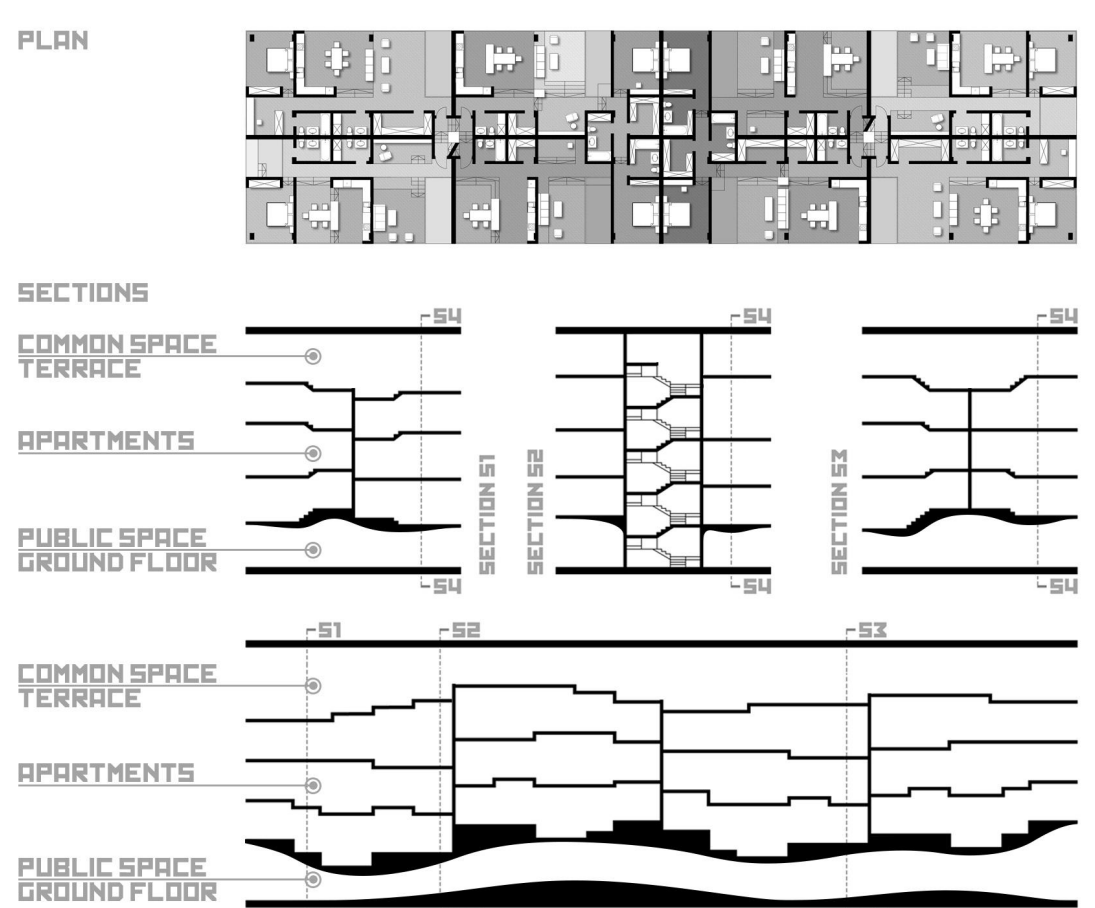
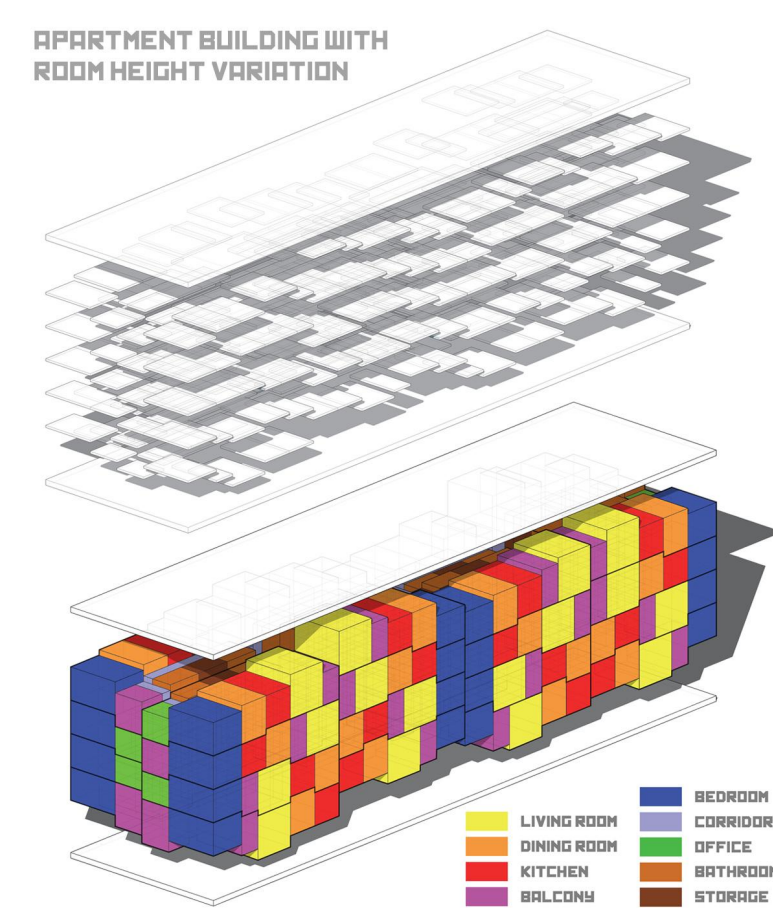
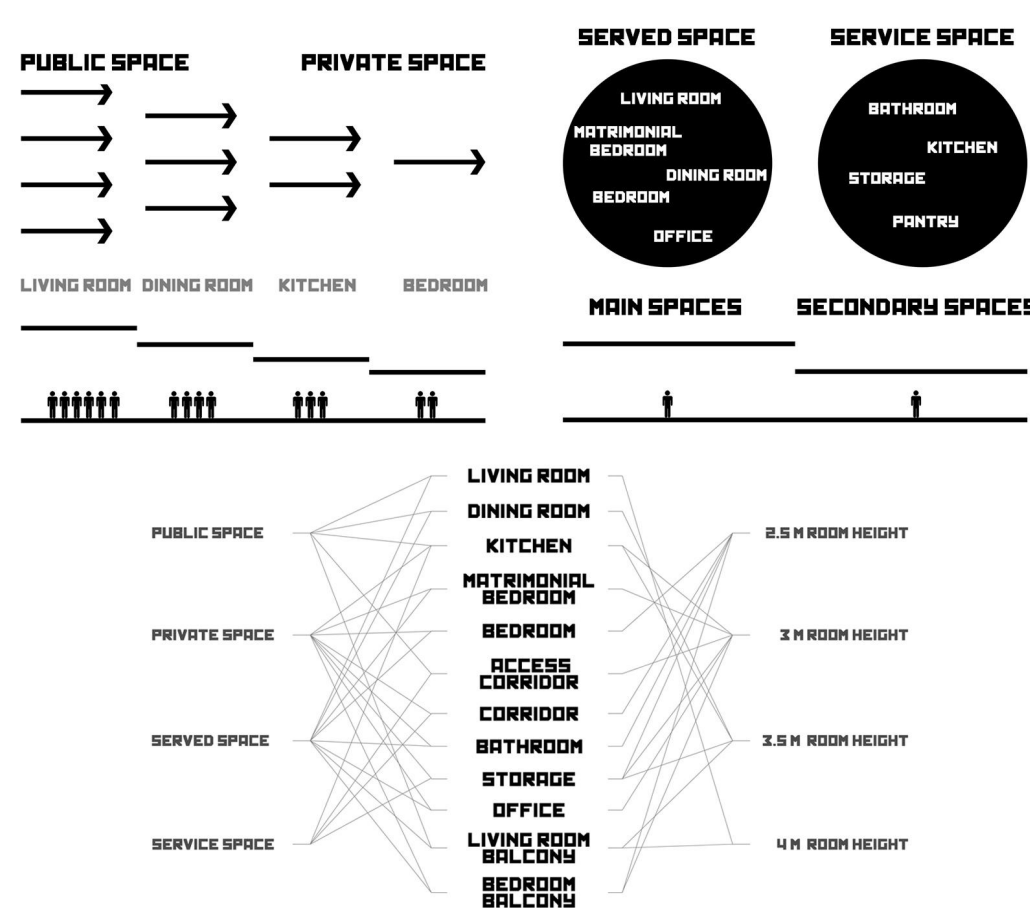
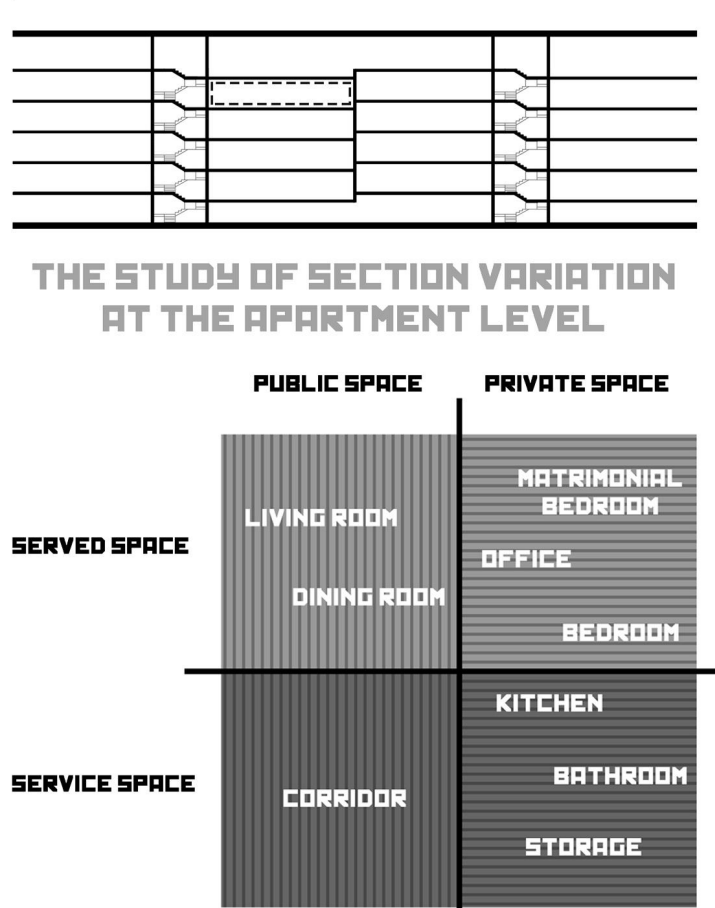
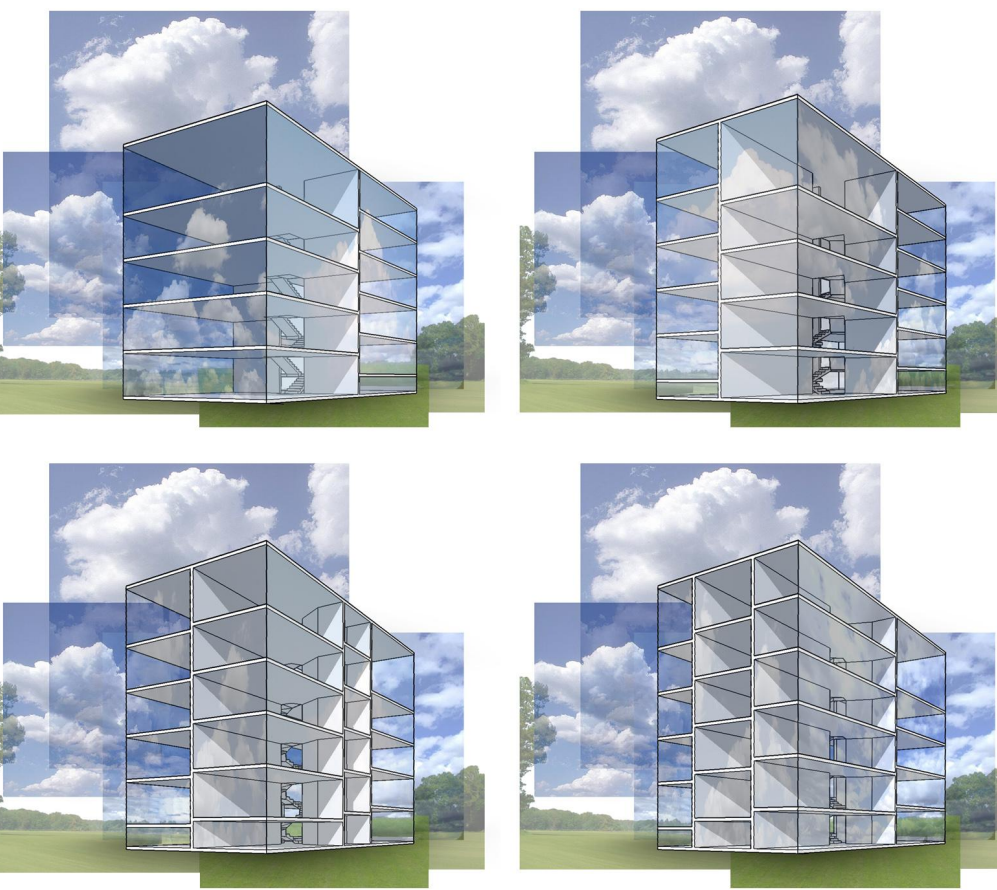
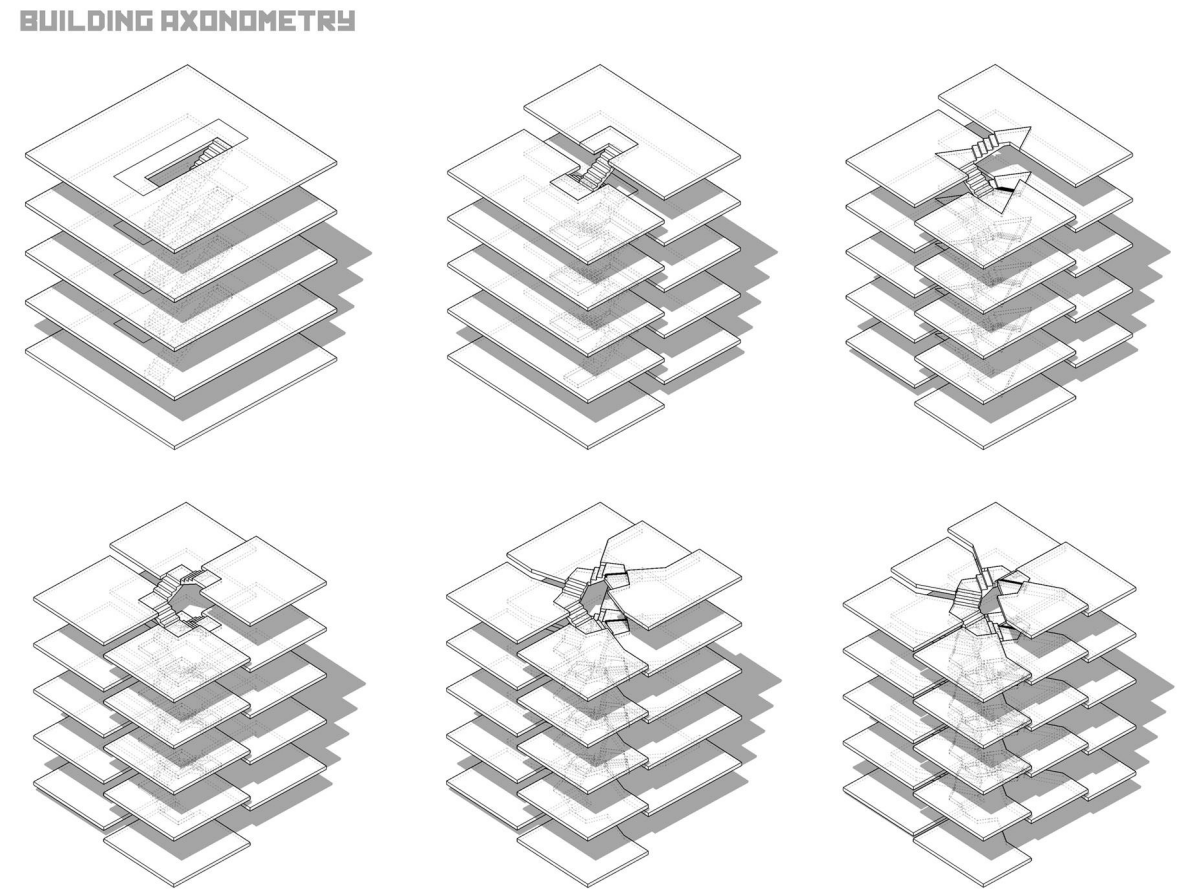
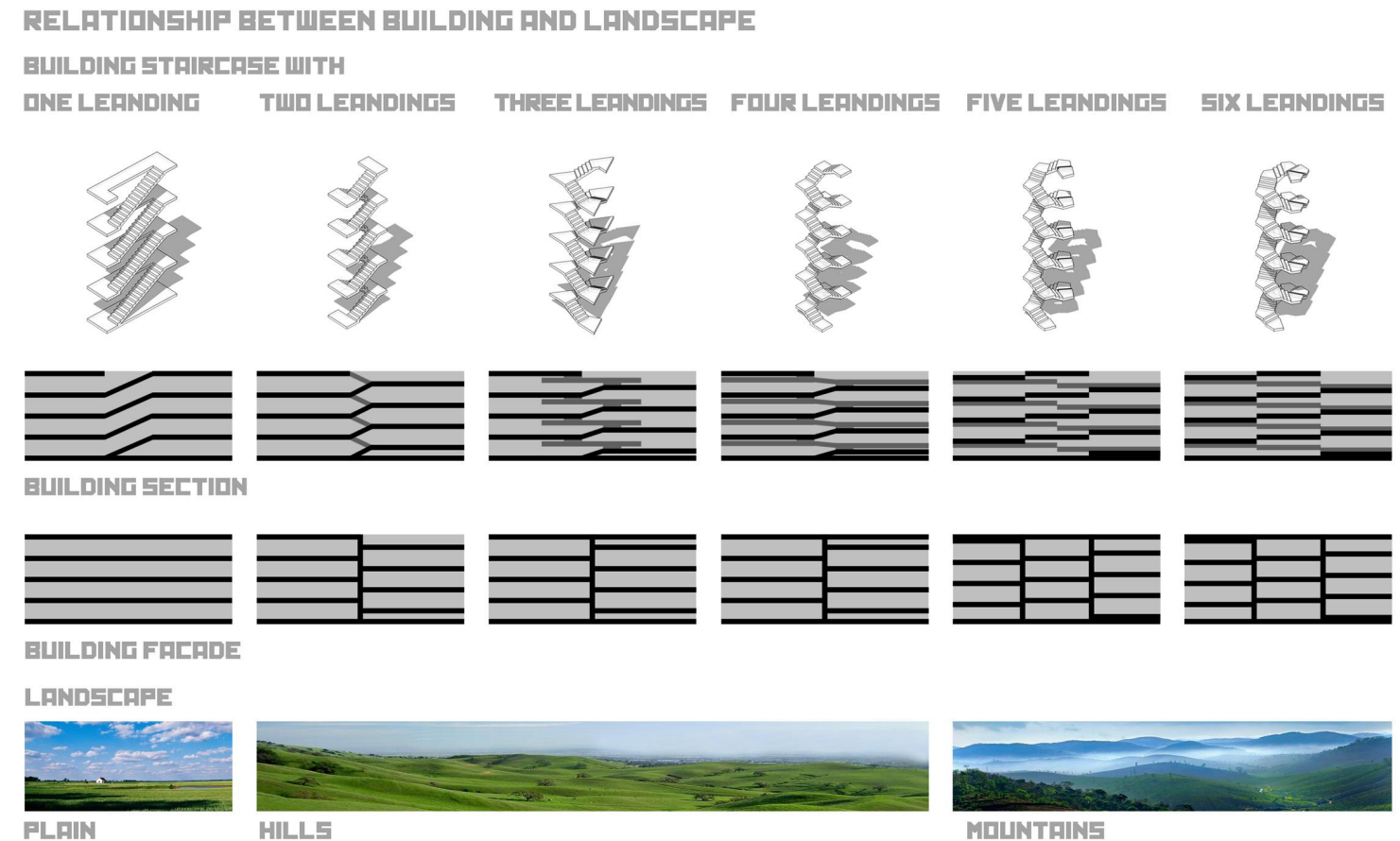
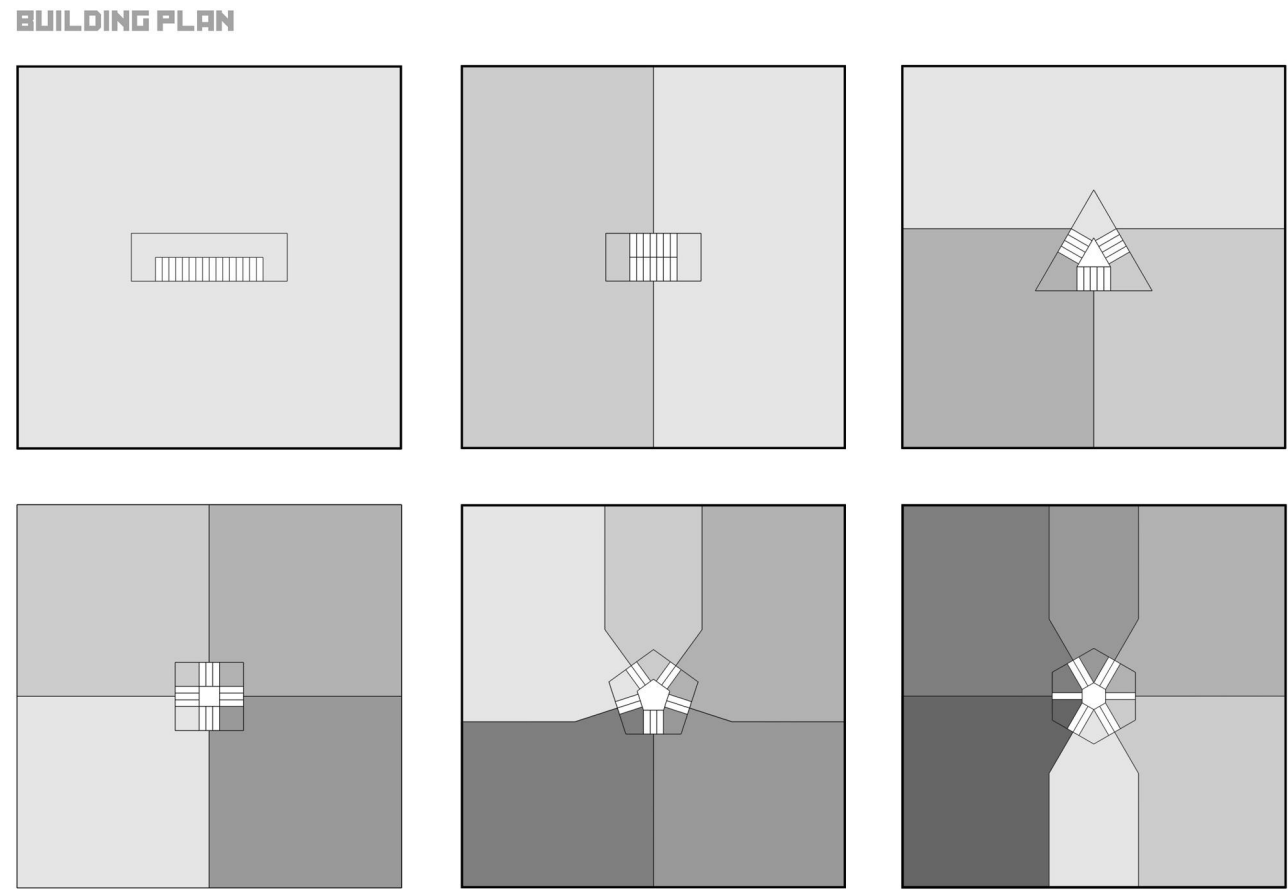
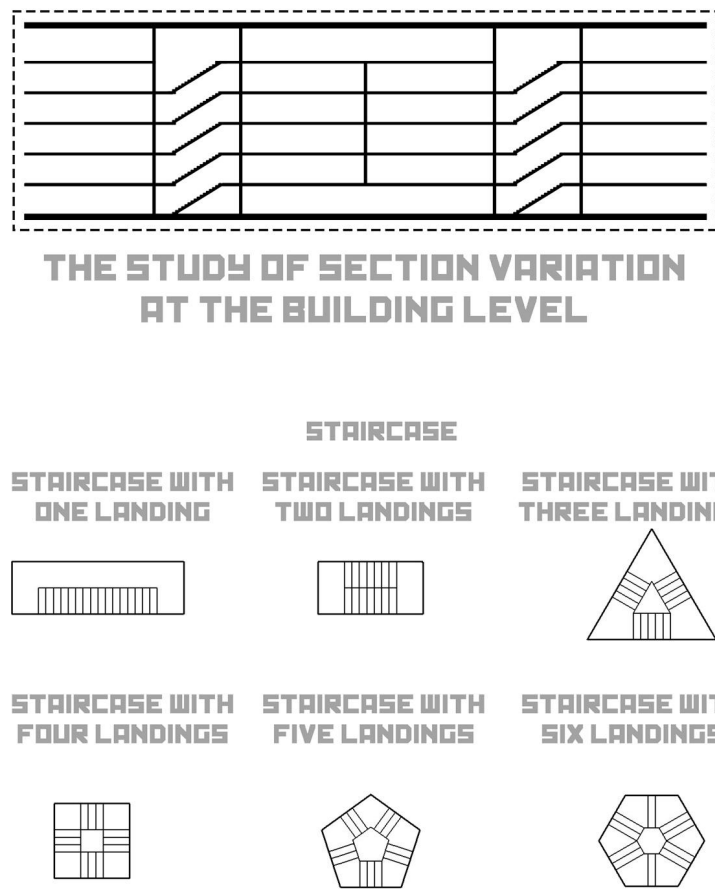

Beta Awards

IN THEORY

ROÎn teorie HUÉlméletben SRBU teoriji

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES
*0Autor(i)/Reprezentanți echipei *0Szerzők/A csapat képviselői *0A szerzők/Előadóknak a neve

Marius Găman, Ana-Maria Branea

AREA
*0Suprafața *0Hasznosítható terület *0Korisna površina

5.255 m2

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE

*0Descrerea proiectului în limba maternă *0A projekt leírása anyanyelvén *0Opis projekta na maternem jeziku

Într-un peisaj plat în care fiecare movilă este numită deal și există o nevoie palpabilă de un peisaj mai dinamic, proiectul a luat naștere dintr-o întrebare scăitoare, am putea crea un peisaj continuu, plat peste el însuși? În timpul proiectării unui bloc cu parterul ridicat pentru a permite un loc de joacă aventuros dedesubt, ideea de a continua aceeași abordare în interiorul apartamentelor a condus la o cercetare liberă, continuă, de explorare prin proiectare. Trăim în spațiu mulat, folosind incinta lui ca fundal sau luăm o bucată din el, un perete, o podea, mobilierul și îl împingem în lumina reflectoarelor. Întrebarea de cercetare - pot planurile orizontale să devină elemente pozitive, dincolo de definirea unui plan, un peisaj dinamic, sălbatic, care asumă roluri multiple și se adaptează nevoilor noastre, abordează manipularea spațiilor prin înălțime. În cadrul proiectului operăm pe 3 scări. La scara clădirii, accentul s-a pus pe mișcarea pe verticală, tipul de scări, numărul de podești și niveluri și impactul acestora asupra expresiei exterioare a peisajului interior. Plutind deasupra solului cu doar punctele de acces și câteva spații comune întrerupându-i continuitatea, clădirea definește un spațiu public

dedesubt. Terasa, o suprafață denivelată determinată de apartamentele de dedesubt, generează o varietate de spații comune pentru locuitori. La nivelul apartamentului, de cele mai multe ori diferența între mărimea spațiilor se face doar prin pereți în timp ce planurile orizontale rămân constante. A fost creat un catalog de variații ale înălțimii spațiilor în funcție de gradientul public-privat, de numărul de persoane care folosesc de obicei acel spațiu și de importanța acestora în ierarhia spațială internă. La nivelul unei încăperi a fost analizat spațiul fizic și psihologic necesar unei persoane. Rezultatul a arătat că doar 14.5% din timp stăm în picioare, restul stăm pe scaun, canapea sau întinși în pat, ceea ce determină o mutație ergonomică - o serie de intervenții spațiale, care pot fi folosite ca depozitare, și pot determina aproximativ 15% eficiență în modul în care folosim spațiul. Deși unele iterații nu sunt plauzibile, lucrul în secțiuni, testarea modului în care diferitele configurații ale acestor elemente formale generează și definesc tipuri specifice de spații prezintă o căutare continuă pentru a sparge matricea.

COLLECTIVE/OFFICE
*0Colectiv/birou *0Kollektiva/iroda *0Kolektiv/biro

-

CLIENT
*0Client *0Ügyfél *0Klijent

-

EXTERNAL COLLABORATORS
*0Colaboratori externi *0Külső munkatársak *0Sponjni saradnici

-

PHOTO CREDITS
*0Credite foto *0Fényképek hitelei *0Foto krediti

-

PROJECT DESCRIPTION IN ENGLISH

*0Descrerea proiectului în limba engleză *0A projekt leírása angol nyelven *0Opis projekta na engleskom

In a flat landscape where every mound gets called a hill and there's a palpable need for a more dynamic landscape, the project was born out of a nagging question, could we create a continuous landscape, folded over itself? While designing an apartment building with a first floor raised to allow an adventurous playground underneath, the idea of continuing the same approach within the apartments led to an ongoing, blue sky, research by design exploration. We live in molded space, using its enclosure as a background or we take a piece of it, a wall, a floor, the furniture and push it into the spotlight. Are we boxing ourselves in? Our research question - can horizontal planes become positive elements going beyond defining a plane but a wild dynamic landscape taking many roles and moulding to our needs, deals with the manipulation of the spaces through the height of spaces. Within the project we operate on 3 scales. At the building scale the focus was on vertical movement, the type of stair, number of landings and levels and their impact on the outward expression of the interior landscape. Floating above the ground with only the access points and a scattering of common spaces interrupting its continuity, the building defines a public space underneath. The terrace, an

uneven surface determined by the apartments beneath, generates a variety of spaces to be used as common areas by the inhabitants. At the apartment level, most of the time the differences between the size of the spaces are only made through walls while the horizontal planes remain constant. A catalog of variations in the height of the spaces was created depending on the public-private gradient, the number of people who usually use that space and their importance in the internal spatial hierarchy. At the level of a room, the physical and psychological space required for a person was analyzed. The result showed that only 14.5% of the time we are standing, the rest we are on a chair, sofa or lying in bed, which determines an ergonomic mutation - a series of spatial interventions, which can be used as storage, and can determine approximately 15% efficiency in the way we use space. Though some iterations are implausible, working in sections, testing of how various configurations of these formal elements generate and define specific types of spaces presents an ongoing search for breaking our mould.